

OSŁAWIAĆ SIĘ (2) *vb impf*

się (2), [się].

o jasne; -sła- (1), -sła- (1) *Mącz* (1:1).

praes 1 sg osławiám się (2). ◊ [*part praes act* osławiając się.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. *Stawać się sławnym, znacznym; rósć w sławę; celebrescere, (in)crebrescere Mącz; venire in sermonem Cn (2):* Crebresco, Percresco et increbresco, Vczęściám/ Osławiam się. *Mącz* 67c, 46a; [osławiam się/ Celebris fio, increbresco. *Volck Ppp3*].

[*W połączeniu szeregowym: Percresco, ich werde kund/ lautbar. P. słynę/ rozśłynam/ osławiam się. Volck 139.*]

2. [*Opowiadać, rozgłaszać o sobie [ze zdaniem dopełnieniowym]: Leon [...] ciągnął do Wálencyey/ [...] niewiele się osławiájąc ktoby był/ álbo łkąd HistOtton 112v.*]

Synonim: 2. opowiadać się.

Formacje współrdzenne cf SŁAWIĆ.